

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/38.606 – Groupement des cartes bancaires

(zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji – Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21)

(2009/C 183/06)

W oparciu o projekt decyzji przedłożony Komisji pojawiają się liczne spostrzeżenia odnośnie do prawa do złożenia wyjaśnień przez strony w trakcie postępowania wszczętego na mocy art. 81 Traktatu.

PROCEDURA

Dnia 11 grudnia 2002 r. przedsiębiorstwo Groupement des cartes bancaires (GCB) powiadomiło Komisję o planach (zrealizowanych dnia 1 stycznia 2003 r.) uruchomienia systemu prowizji międzybankowych przeznaczonego dla tych członków, których działalność emisyjna (emisja kart bankowych) była znacznie mniejsza niż działalność w zakresie autoryzacji (akceptacji).

Zgodnie z art. 11 rozporządzenia Rady nr 17/62 zwrócono się do banków o udzielenie informacji. Zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 17/62 w maju 2003 roku przeprowadzono kontrole w siedzibie GCB oraz w kilku bankach.

Charakterystyczną cechą tej sprawy było wydanie dwóch pisemnych zgłoszeń zastrzeżeń: dnia 7 lipca 2004 r. i dnia 17 lipca 2006 r.

Pierwsze pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, lipiec 2004 r.

Pierwsze pisemne zgłoszenie zastrzeżeń skierowano do przedsiębiorstwa GCB oraz następujących banków: La Poste, BNP Paribas, Confédération Nationale du Crédit Mutuel, Crédit Industriel et Commercial, La Banque Fédérale des Banques Populaires, Natexis Banques Populaires, La Caisse Nationale des Caisses d'Epargne et De Prévoyance, Société Générale oraz Crédit Lyonnais SA.

Dostęp do akt

Strony wielokrotnie prowadziły długie dyskusje na temat poufności określonych dokumentów. W związku z powyższym zgodnie z art. 9 zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające musiałem podjąć dwie decyzje, odmawiając GCB oraz La Poste objęcia klauzulą poufności niektórych dokumentów. Po upływie ośmiodniowego okresu, który zgodny jest z zakresem uprawnień, strony postanowiły nie skorzystać z prawa do złożenia skargi bezpośredniej do prezesa Sądu Pierwszej Instancji. Oznaczało to, że przedmiotowe dokumenty mogły zostać przekazane wszystkim zainteresowanym przedsiębiorstwom.

Ponadto wszystkie strony wniosły o dostęp do sprawozdania ze spotkania przeprowadzonego dnia 29 marca 2004 r. między Komisją a GCB, ponieważ art. 20 pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń opierał się na tym sprawozdaniu. Ustęp 20 pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń stanowi, że „istnieje prawdopodobieństwo, że wdrożenie zgłoszonych środków, jeśli były one sprzeczne z konkurencją, stanowiłoby okoliczność obciążającą, w szczególności jeśli ich zamiar byłby sprzeczny z konkurencją”. Był to jeden z tematów diskutowanych na spotkaniu w dniu 29 marca 2004 r.

Przyjąłem stanowisko, że nie był to sprzeciw, który ukazywał czy popełniono przestępstwo, lecz wskazanie, że jeśli zgłoszone środki okazałyby się sprzeczne z konkurencją, fakt, że zostały wdrożone mógłby stanowić okoliczność obciążającą w przypadku ustalania kwoty grzywien.

Zgodnie z moją radą Dyrekcja Generalna wysłała stronom streszczenie sprawozdania ze spotkania, a nie pełny dokument. Trybunał wielokrotnie wyraźnie stwierdzał, że Komisja nie jest zobowiązana udostępniać takich wewnętrznych sprawozdań ze spotkań, ponieważ instytucja musi mieć możliwość normalnego funkcjonowania; innymi słowy wewnętrzny proces decyzyjny Komisji musi być chroniony. Osobiście sprawdziłem, że streszczenie odpowiadało treści sprawozdania.

Czas na odpowiedź na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń

Wszystkie strony wielokrotnie wnioskowały o przedłużenie ostatecznego terminu odpowiedzi. Biorąc pod uwagę to, że organizacja obrony stron opóźniła się z powodu warunków dostępu do akt na płycie CD-ROM, przedsiębiorstwom przyznano cztery miesiące na wysłanie odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.

Zainteresowane strony

Otrzymałem siedem wniosków od stron, które chciały zostać uznane za zainteresowane strony trzecie oraz wnioski o umożliwienie udziału w ewentualnych spotkaniach wyjaśniających.

Po analizie argumentów przedstawionych przez te strony oraz konsultacji z Dyrekcją Generalną stwierdziłem, że wykazały wystarczające zainteresowanie udziałem w spotkaniu wyjaśniającym jako strony trzecie zgodnie z art. 27 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 i w związku z tym przychyliłem się do ich wniosków.

Zainteresowane przedsiębiorstwa otrzymały możliwość przedstawienia swoich argumentów zarówno na piśmie jak i osobiście w ramach formalnego spotkania wyjaśniającego. Zgodnie z ustawodawstwem wspomniane strony trzecie otrzymały na piśmie doraźne streszczenie informujące o charakterze i o przedmiocie postępowania. Podczas spotkania wyjaśniającego były obecne: banki Accord i Cofidis, przedsiębiorstwa Covefi i CDCK oraz stowarzyszenia konsumenckie ADEIC, UFC Que Choisir i BEUC.

Formalne spotkanie wyjaśniające z przedsiębiorstwami

W obecności przedstawicieli krajowych organów ds. ochrony konkurencji, które wyraziły chęć wzięcia w nim udziału, współpracujących departamentów Komisji, DG ds. Konkurencji oraz zainteresowanych stron trzecich, dopuszczonych do postępowania.

Spotkanie wyjaśniające odbyło się w dniach 16 i 17 grudnia 2004 r. Zgodziłem się z pełnomocnikami prawnymi przedsiębiorstwa GCB oraz banków, że w celu uniknięcia wielu powtórzeń i zapewnienia produktywności spotkania, podzielił między sobą zadanie poprowadzenia obrony przed zastrzeżeniami dotyczącymi ich wszystkich.

Spotkanie przeprowadzono w atmosferze antagonizmów między stronami i DG ds. Konkurencji.

W następstwie spotkania oraz mojej propozycji komisarz Kroes poprosiła wewnętrzny zespół ekspertów z dyrekcji o opinię na temat zastrzeżeń przedstawionych przedsiębiorstwu GCB i bankom, a w szczególności na temat istnienia porozumienia antykonkurencyjnego oraz jego tajnego charakteru w rozumieniu art. 81 Traktatu oraz w świetle wpływu na wysokość grzywien. W następstwie przeglądu sprawy postanowiono wycofać tę część pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń w związku z nieadekwatnymi dowodami przedstawionymi przez Dyrekcję Generalną w odniesieniu do wymogów orzecznictwa wspólnotowego.

Sprawa była jednak kontynuowana w związku z ograniczającym charakterem zgłoszonego porozumienia (art. 81 ust. 1 Traktatu) oraz ewentualnymi wyłączeniami z niego (art. 81 ust. 3 Traktatu).

Drugie pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, dnia 17 lipca 2006 r.

Z drugim pisemnym zgłoszeniem zastrzeżeń zwrócono się jedynie do przedsiębiorstwa GCB. Komisja zamknęła sprawę przeciwko „głównym” bankom dnia 19 lipca 2006 r.

Pismem z dnia 20 października 2006 r. przedsiębiorstwo GCB odpowiedziało na powyższe pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.

Dostęp do akt

Akta sprawy udostępniono do wglądu na płycie CD-ROM bez szczególnych utrudnień z tym związanych. Jednak przedsiębiorstwo GCB stwierdziło, że analiza ekonomiczna Komisji zawierała liczne błędy, a dostęp do akt, który otrzymało, nie pozwalał na odpowiedź, ponieważ brakowało pewnych danych ekonometrycznych. W związku z tym dnia 24 października 2006 r. postanowiłem przekazać przedsiębiorstwu GCB wszystkie dane, o które prosiło.

Oznaczało to, że przedsiębiorstwo GCB mogło dodatkowo odpowiedzieć na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.

Drugie formalne spotkanie wyjaśniające 13 listopada 2006 r.

Podczas drugiego spotkania wyjaśniającego przesłuchano przedsiębiorstwo GCB, a trzy „główne” banki, Paribas, Caisse d'Epargne oraz Société Générale brały w nim udział jako zainteresowane strony trzecie (art. 13 rozporządzenia (WE) nr 773/2004). Banki Accord, Monabanq oraz GE Money Bank także wyraziły swoją opinię, podobnie jak stowarzyszenie konsumenckie ADEIC (Association de Défense, d'Éducation et d'Information du Consommateur).

Z mojego punktu widzenia projekt decyzji negatywnej przedłożony Komisji nie zawiera innych zastrzeżeń niż te, wymienione w drugim pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń.

W związku z tym uważam, że prawo przedsiębiorstw i zainteresowanych stron trzecich do złożenia wyjaśnień zostało zachowane zgodnie z art. 10 i 13 rozporządzenia (WE) nr 773/2004.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 października 2007 r.

Serge DURANDE
